ഖുത്ബ
23.6.2006
ബൈത്തുൽ ഫുതൂഹ്, ലണ്ടൻ

അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും നബിമാരുടെ വിജയവും- 2

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾
إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ ﴿١٧٣﴾
وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٤﴾

ദൂതന്മാരായ നമ്മുടെ ദാസരെ സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ വചനം നിശ്ചയമായും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ തന്നെയാണ് സഹായം നല്കപ്പെടുന്നവർ. നമ്മുടെ സൈന്യം തന്നെയാണ് വിജയം വരിക്കുന്നവർ (*37:172-174*)

പര്യടനത്തിന് പോകുന്നതിനു മുമ്പേ ചെയ്ത ഖുത്ബയിൽ (2.6.2006) ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സവിശേഷ ഗുണമായ നാസിർ, നസീർ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ നബിമാരെ എല്ലാ അവസരത്തിലും സഹായിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ഭയാവസ്ഥയെ സമാധാനാവസ്ഥയിലേക്ക് മാറ്റുമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ അകറ്റുന്നു. തന്റെ സഹായത്തിന്റെ കാഴ്ചകൾ കാണിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചകളുടെ പരമമായ അറ്റവും അതിന്റെ കയറ്റവും നബി(സ)യിൽ പൂർത്തിയായതായി നാം കാണുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഓരോ ചുവടിലും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പിന്തുണയും ദർശിക്കാവുന്ന ഒരുപാട് സംഭവങ്ങൾ നമുക്കു കാണാം. ഹിജ്റത്തിന്റെ സമയത്തും ബദ്ർ യുദ്ധാവസരത്തിലും എങ്ങനെയാണ് അല്ലാഹു നബി(സ)യെ സഹായിച്ചതെന്നുള്ള വിശുദ്ധഖുർആനിലെ വചനങ്ങൾ പറയുകയും ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ വാക്കുകളിൽ അതിന്റെ സംക്ഷിപ്ത വിവരണം കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പിന്തുണയുംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. അതെല്ലാം വിവരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. അവയിൽ ചിലത് നിവേദനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നതാണ്. അതിൽനിന്ന് അല്ലാഹുതആല എങ്ങനെയാണ് മലക്കുകളുടെ സൈന്യത്തെക്കൊണ്ട് നബി(സ)യെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. നുബുവ്വത്ത് വാദത്തിനുശേഷം എപ്പോഴും നബി(സ) തിരുമേനിക്ക് നഷ്ടമുണ്ടാക്കാൻ ശത്രുക്കൾ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായി അവിടത്തെ ജീവിതത്തിൽ കാണാം. അത് എല്ലാ നബിമാരോടും ശത്രുക്കൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതാണ്. നബിയ്ക്കോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജമാഅത്തിനോ തുടക്കത്തിൽതന്നെ നഷ്ടം വരുത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കഥ കഴിക്കാൻ ശത്രുക്കൾ ശ്രമിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നബിയുടെ വാദം കളവാണെന്ന് ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വരുത്തിത്തീർക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നു. ഈ പരിശ്രമം ഏറ്റവും അധികമുണ്ടായത് നബി(സ) തിരുമേനിക്കെതിരിൽ ആ മഹാത്മാവിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചവരുടെമേൽ അതിക്രമം നടത്തി. അദ്ദേഹത്തോട് അങ്ങേയറ്റം അക്രമം ചെയ്തു. പന്തിവിരോധം ഏർപ്പെടുത്തി. അക്കാരണത്താൽ അവിടത്തെ കുടുംബത്തിനും നബിക്കുതന്നെയും, അവിടത്തെ വിശ്വാസികൾക്കും ഈ അക്രമത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ അബൂത്വാലിബിന്റെ അധീനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു താഴ്വരയിൽ പോയി താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അവിടെ ഏകദേശം മൂന്നു വർഷംവരെ പാർത്തു. അവിടെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം വിശപ്പിന്റെയും ദാഹത്തിന്റെയും കാഠിന്യം അവർക്കെല്ലാം- കുട്ടികൾക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു. വിശപ്പും ദാഹവുംകൊണ്ട് കുട്ടികളും വലിയവരുമെല്ലാം ഗതിമുട്ടിയവരായി. ഒരു സ്വഹാബി രാത്രിയിൽ നടന്നുപോകുമ്പോൾ തന്റെ കാലിന്നടിയിൽപ്പെട്ട ഏതോ മൃദുവായ സാധനം തന്റെ വിശപ്പകറ്റുന്നതിനായി എടുത്തുതിന്നു. എന്താണ് താനന്ന് തിന്നതെന്ന് തനിക്കറിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു അവസ്ഥ. എന്തായാലും മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം അല്ലാഹു അതിൽ നിന്ന് മോചനത്തിനുള്ള വഴിയൊരുക്കി. ഖുറയ്ശികളിലെ ചില ഗോത്രക്കാർ ചെയ്ത ഉപരോധ ഉടമ്പടി കാര

ണത്താൽ നബി(സ)ന് അബൂത്വാലിബിന്റെ താഴ്‌വരയിൽ പോയി താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. എല്ലാ ഗോത്രക്കാരും അറിയുന്നതിനും ലംഘിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഉടമ്പടി എഴുതി കഅ്ബയുടെ വാതിലിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ദിവസം നബി(സ) തന്റെ പിതൃവ്യനോടു പറഞ്ഞു. എന്നോട് എന്റെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, കഅ്ബയുടെ വാതിലിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഉടമ്പടിപത്രിക മുഴുവനും ചിതലെടുത്തിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ നാമം മാത്രമേ അതിൽ ബാക്കിയായിട്ടുള്ളൂ. അങ്ങനെ അബൂത്വാലിബ് കഅ്ബാ മന്ദിരത്തിൽച്ചെന്ന് അവിടെയിരുന്നിരുന്ന ഖുറയ്ശികളിലെ വലിയ വലിയ നേതാക്കന്മാരോടു, തന്റെ സഹോദരപുത്രൻ തന്നോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി അറിയിച്ചു. ശരി, നോക്കിക്കളയാമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ആ ഉടമ്പടിപത്രിക നോക്കാൻ പോയപ്പോൾ, അത് നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ കാണപ്പെട്ടു. മൃദുലമനസ്കരായ ചില ഖുറയ്ശി നേതാക്കൾ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ ഒരുപാടായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ബന്ധമില്ലായ്മ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അവരിലെ പലരുടേയും ഹൃദയം മൃദുലമായിരുന്നു. ഇതിനുമുമ്പേ ഇത് അവസാനിക്കണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്. ഉടമ്പടി ഈ രീതിയിൽ അവസാനിച്ചത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പിന്തുണയും ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു. കുറച്ചുകാലം നബി(സ) തിരുമേനിക്കും അവിടത്തെ വിശ്വാസികൾക്കും ഒരു പരീക്ഷണത്തിലൂടെ കടക്കേണ്ടിവന്നു എന്നതു ശരിതന്നെയാണ്. എന്നാൽ, ആ ഖുറയ്ശീ നേതാക്കൾക്കെതിരിൽ, ആ താഴ്‌വരയിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന് തങ്ങളുടെ നിത്യേനയുള്ള കാര്യങ്ങളനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ അവരിലാർക്കും ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമൊന്നു മാത്രമായിരുന്നു. അവനാണ് അത്തരം ഏർപ്പാട് ചെയ്തത്. ആ ഉടമ്പടിപത്രികയിൽ ഒന്നും ബാക്കിയായില്ല. ചില മാന്യന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ഇക്കാരണത്താൽ ഭയവും സഹതാപവികാരങ്ങളും ഉണ്ടായി.

താനയച്ച ആൾക്കനുകൂലമായി സഹായത്തിന്റേയും പിന്തുണയുടേയും കാറ്റടിക്കുമെന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമാണ്. മറ്റുള്ളവർക്കും കാണത്തക്കവിധമുള്ള സംഭവങ്ങൾ അവൻ കാണിക്കുന്നു. വഴിയിൽ താല്ക്കാലികമായ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും, അവസാനം അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിതന്നെയായിരിക്കും വിജയിക്കുക. ഈ വാഗ്ദാനവും അല്ലാഹുവിലുള്ള സമർപ്പണവും കാരണത്താൽ നബിമാരും അവരുടെ ജമാഅത്തുകളും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം മുന്നോട്ട് എത്തിക്കുകയും അതിനോട് പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിക്രമങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുമെങ്കിലും അവരുടെ ചുവട് പിന്നാക്കം പോകുകയില്ല. അന്യദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം ഒരിക്കലും അവരിലുണ്ടാകുകയില്ല.

നബി(സ) തിരുമേനി എല്ലാ നബിമാരുടേയും നേതാവായ ഖാത്തമുൽ അമ്പിയാ ആയിരുന്നു. കഠിനമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ ഒരുപാട് അവസരങ്ങൾ അവിടത്തെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അനിതരസാധാരണമായ നിലയിൽ തന്റെ സഹായവും പിന്തുണയും കാണിച്ചു.

അങ്ങേയറ്റം അസാധാരണമായ അഞ്ചു സന്ദർഭങ്ങൾ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പിന്തുണയും കൂടാതെ അവയിൽനിന്ന് പുറത്തുവരിക സാധ്യമല്ലായിരുന്നുവെന്നും ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധമായി അവിടന്ന്(അ) പറയുന്നു: ഓർമ്മിക്കുക, നബി(സ) തിരുമേനിയ്ക്ക് അങ്ങേയറ്റം ആശങ്കാജനകമായ അഞ്ചു സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആ ഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുക എന്നത് അസാധ്യമായി തോന്നിയിരുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവാനായ റസൂൽ അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത്തരം ഘട്ടത്തിൽ തീർച്ചയായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. മക്കയിലെ ഖുറയ്ശികൾ, അവിടത്തെ വീട് വളഞ്ഞ സന്ദർഭമായിരുന്നു ഒന്ന്. സത്യനിഷേധികളുടെ വൻകൂട്ടം, സൗർഗുഹയുടെ അരികെ എത്തിയ സന്ദർഭമായിരുന്നു രണ്ടാമത്തേത്. അതിൽ നബി(സ) തിരുമേനി അബൂബക്കറിനോടൊപ്പം ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തേത്, ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ നബി(സ) തനിച്ചായ സന്ദർഭമായിരുന്നു. സത്യനിഷേധികൾ നബിയെ വളഞ്ഞിരുന്നു. നബിയുടെമേൽ വാൾകൊണ്ട് ആക്രമണം നടത്തി. എന്നാൽ എതിരാളികൾക്ക് ലക്ഷ്യം നേടാനായില്ല. ഇതൊരു മുഅ്ജിസത്ത്- ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. യഹൂദസ്ത്രീ വിഷം കലർത്തി പാകം ചെയ്ത ഇറച്ചി നല്കിയ സന്ദർഭമായിരുന്നു നാലാമത്തേത്. ആ വിഷം കടുപ്പമുള്ളതും നാശകാരിയുമായിരുന്നു. അളവിലേറെ അത് കലർത്തിയിരുന്നു. പേർഷ്യൻ രാജാവായ ഖുസ്റോപർവേസ്, നബി(സ)യെ വധിക്കുന്നതിനായി ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും അറസ്റ്റുചെയ്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിനായി തന്റെ പട്ടാളക്കാരെ അയക്കുകയും ചെയ്ത അങ്ങേയറ്റം ഭയാനകമായഘട്ട

മായിരുന്നു അഞ്ചാമത്തേത്. ഈ എല്ലാ ഭയാനകമായ ഘട്ടങ്ങളിൽനിന്നും നബി(സ) രക്ഷപ്പെട്ടതും, ആ എല്ലാ ശത്രുക്കളുടേയുംമേൽ അവസാനം വിജയം വരിച്ചതും വാസ്തവത്തിൽ അവിടന്ന് സത്യവാനായിരുന്നു എന്നതിനും അല്ലാഹു അവിടത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനും പ്രബലമായ തെളിവാണ്.

ശഅ്ബ് അബീത്വാലിബിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന് കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹസ്റത്ത് അബൂത്വാലിബും ഹസ്റത്ത് ഖദീജായും വഫാത്തായി. ഈ രണ്ടു വ്യക്തികളേയും ഖുറയ്ശികൾ കുറച്ചൊക്കെ ആദരിച്ചിരുന്നു. അബൂത്വാലിബ് ഒരു മഹാനായതുകൊണ്ടും ഖദീജ സമ്പന്നയായ കാരണത്താലും അവർക്ക് കുറേ സ്വാധീനം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വഫാത്തിനുശേഷം, എന്തുവന്നാലും നബി(സ)യെ വധിക്കണമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ ഖുറയ്ശികൾ ഉറച്ചുനിന്നു. ഇനി തങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സഹിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. ബനുഹാശിം പകരം വീട്ടാതിരിക്കുന്നതിനായി നേതാക്കരായ നമ്മളെല്ലാം മുഹമ്മദിനെ വധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് എല്ലാ നേതാക്കന്മാരുംകൂടി തീരുമാനിച്ചു. എല്ലാ നേതാക്കന്മാരും സംഘടിക്കുമ്പോൾ അതിനെ നേരിടുക ഹാശിം ഗോത്രത്തിന് പ്രയാസമായിരിക്കും.

നബി(സ) തിരുമേനിക്ക് ഈ ഗൂഢാലോചനയെക്കുറിച്ച് അറിവ് കിട്ടി. അവിടന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദത്തോടെ ഹിജ്റത്ത് ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ വധം ആസൂത്രണം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചാണ് അതികഠിനമായ ഘട്ടമായിരുന്നു അതെന്ന് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞത്. അതാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ കേൾപ്പിച്ചത്.

ഖുറയ്ശികൾ നബിയുടെ വീട് വളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഖുറയ്ശീനേതാക്കളെല്ലാം വാൾ ഊരിപ്പിടിച്ച് നിലയുറപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആ നബിയെ സഹായിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന കാര്യം ആ വിഡ്ഢികൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ആ സത്യനിഷേധികൾ ഇതിനു മുമ്പും നിരവധി സംഭവങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാണ്. അവർ അതിന് സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്നിട്ടും അവർക്ക് ബുദ്ധി ഉദിച്ചിരുന്നില്ല. അബൂജഹ്ലായിരുന്നു ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. കുറച്ചുകാലം മുമ്പേ, നബി(സ) തിരുമേനി ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ അവകാശം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അബൂജഹ്ലിന്റെ വീട്ടുപടിക്കൽ പോയതും, അപ്പോൾ അയാൾ കണ്ട കാഴ്ചയും അയാൾ മറന്നുപോയി. നബിയെ സഹായിക്കാൻ രക്തക്കൊതിയരായ രണ്ട് ഒട്ടകം വലതും ഇടതും നില്ക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടതാണ്. അക്കാരണത്താൽ, നബി(സ) പറഞ്ഞത് അയാൾ ഉടനെ അനുസരിക്കുകയും ആ കച്ചവടക്കാരന് കൊടുക്കാനുള്ള തുക എടുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗൂഢപദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ചേർന്ന് നബി(സ)യുടെ വീട് വളഞ്ഞപ്പോൾ, അവിടന്ന് തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന അമാനത്തുകൾ ഹസ്റത്ത് അലിയെ ഏല്പിക്കുകയും അത് അതിന്റെ അവകാശികൾക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് രാവിലെ വരണമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് തന്റെ കിടക്കയിൽ വന്നുകിടക്കണമെന്നും, അഥവാ സത്യനിഷേധികൾ എത്തിനോക്കിയാൽ തന്നെ താൻ കിടക്കുകയാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതിനുശേഷം അവിടന്ന് ഹിജറ ചെയ്യാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തി. താങ്കൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഹാനി വരുത്താൻ ശത്രുക്കൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്നും അവിടന്ന് അലിയോട് പറഞ്ഞു. തന്നെക്കുറിച്ചുമാത്രമല്ല തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും ഈ ദൃഢവിശ്വാസമായിരുന്നു നബി(സ)യ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ഇവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും, ഇന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിന്റേയും പിന്തുണയുടേയും മഹത്തായ കാഴ്ച കാണേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിനാൽ, എന്റെ ദീനിൽ തികഞ്ഞ നിലയിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള ഏ, അലീ പേടിക്കാതിരിക്കുക. ശത്രുവിന് നിന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടന്ന് അനായാസം ആ ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിലൂടെ പുറപ്പെട്ടുപോയി. വെളിയിൽ ശത്രുക്കൾ നില്ക്കുന്നുവെന്നും, പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ എന്തും സംഭവിക്കാമെന്നുമുള്ള ഭയമോ ചിന്തയോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിടിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ചിന്തയേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടത്തോടും അനുവാദത്തോടും കൂടിയാണ് ഹിജ്റത്തിന് തയ്യാറായത്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവൻതന്നെ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും ഓരോ ചുവടിലും സഹായിച്ചുകൊണ്ട് സുരക്ഷിതനാക്കി വയ്ക്കുമെന്നുമുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്താൽ അവിടത്തെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞിരുന്നു. മക്കയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ നബി(സ)ന് വലിയ വിഷമവും ദുഃഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു.

“മക്ക! നീ എനിക്ക് ലോകത്തുവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരിയാണ്. എന്നാൽ നിന്റെ കുട്ടികൾ എന്നെ ഇവിടെ താമസിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല.” അങ്ങനെ

അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുവന്നപ്പോൾ മുമ്പേ പറഞ്ഞ തനുസരിച്ച് ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കറും വഴിയിൽ വെച്ച് നബിയോടൊപ്പം ചേർന്നു. പിന്നെ അദ്ദേഹ ത്തേയും കൂട്ടി സൗർ ഗുഹയിലേക്ക് യാത്രയായി. അവിടെ എത്തിയതിനുശേഷം ഹസ്റത്ത് അബൂബ ക്കർ ഗുഹ നല്ലവണ്ണം വൃത്തിയാക്കി. ഗുഹയിലുണ്ടാ യിരുന്ന എല്ലാ മാളങ്ങളും നല്ലവണ്ണം അടച്ചു. നബി(സ) യോട്, ഉള്ളിലേക്ക് വരാൻ അപേക്ഷിച്ചു. നബി (സ) തിരുമേനി ഉള്ളിലേക്ക് കടന്നു. ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കറിന്റെ തുടയിൽ തലവെച്ചു കൊണ്ട് ഉറങ്ങി. മറ്റാരെങ്കിലുമായിരുന്നെങ്കിൽ അത്തരം ഘട്ടത്തിൽ ഉറക്കം വരുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം എപ്പോഴും കൂടെയുള്ള തുകൊണ്ട്, സംരക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ലവലേശം സംശയം ഉണ്ടായില്ല. പിന്നീടുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിളി ച്ചോതുന്നുണ്ട്, എത്രമാത്രം ദൃഢവിശ്വാസംകൊണ്ട് അവിടത്തെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന്.

അല്ലാഹുവും പെട്ടെന്ന് സഹായിച്ചു. ക്ഷണ ത്തിൽ എട്ടുകാലിയോട് ഗുഹാമുഖത്ത് വല കെട്ടാൻ പറഞ്ഞു. അതിന്റെ മുന്നിൽ ഒരു മരമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടുകെട്ടുക, മുട്ടയിടുകയെന്ന് പ്രാവിനോട് കല്പി ച്ചു. ഈ സംരക്ഷണവും സഹായവും അല്ലാഹു പെട്ടെന്നാണ് എത്തിച്ചത്. ഇതൊരു അസാധാരണമായ അടയാളമായിരുന്നു. ഖുറയ്ശികൾ പിന്തുടർന്നു കൊണ്ട് ഗുഹയുടെ അടുത്തെത്തി. കാലിന്റെ അട യാളം അവിടംവരെയേയുള്ളൂവെന്ന് മിക്കവരും പറ ഞ്ഞു, ഇവിടംവരെ എത്തിയപ്പോൾ ഒന്നുകിൽ അവരെ ഭൂമി വിഴുങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകും- എന്തുകൊണ്ടെ ന്നാൽ ഗുഹയിൽ കയറാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയാ ണുള്ളത്. അല്ലെങ്കിൽ ആകാശത്തിൽ കയറിപ്പോയി ട്ടുണ്ടാകും. കാരണം എട്ടുകാലി വല കെട്ടിയിരിക്കു ന്നു. പ്രാവ് മുട്ടയിട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ഗുഹയ്ക്കുള്ളിൽ കയറുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. ഗുഹയി ലേക്ക് എത്തിനോക്കണമെന്ന് ആർക്കും തോന്നിയി ല്ല. ആരോ പറഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റാരോ അത് നിഷേധി ക്കുകയും ചെയ്തു. ഗുഹയിലേക്ക് എത്തിനോക്കാ തിരിക്കാനുള്ള വിചാരം സത്യനിഷേധികൾക്കുണ്ടാ യതും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമായിരുന്നു. അവർ എത്രമാത്രം അടുത്തായിരുന്നുവെന്ന് വെച്ചാൽ, ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ) വളരെ പരിഭ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: ***ലാ തഹ്സൻ ഇന്നല്ലാഹ മഅനാ***. ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കണ്ട, അല്ലാഹു നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്. ശത്രു തലയ്ക്കുമീതെ എത്തിയ രണ്ടാമത്തെ സന്ദർഭമായിരുന്നു ഇത്. പക്ഷേ, അല്ലാ ഹുവിന്റെ സഹായത്താൽ, നബി(സ)ന് ദൃഢവിശ്വാ സമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടന്ന് അതൊന്നും വകവെച്ചില്ല. ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊ ദ്(അ) ഈ സംഭവത്തെ കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞത്.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞ മൂന്നാ മത്തെ സംഭവം ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ നടന്നതാണ്. അല്ലാഹു തന്റെ പ്രത്യേക ദാസരോട് മാത്രം പെരു മാറാറുള്ള ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അത്തരം ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഭൗതികനായ ഒരാൾക്ക് രക്ഷപ്പെ ടാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ആ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ ചെയ്ത തെറ്റുകാരണത്താൽ, യുദ്ധ ത്തിന്റെ നില തെറ്റുകയും സത്യനിഷേധികൾ വീണ്ടും ആക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആകപ്പാടെ ചിത റിപ്പോയ ഒരവസ്ഥയായിരുന്നു അത്. ആ സമയത്ത് നബി(സ)യുടെ ചുറ്റും വളരെ കുറച്ച് ശിഷ്യന്മാരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ, സത്യനിഷേധികളു ടെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള ആക്രമണത്തിനു മുമ്പിൽ അവർക്ക് പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ സാധിക്കുമാ യിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ ചിതറിപ്പോയി. നബി(സ) തനിച്ചാകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ആ സന്ദർഭത്തിൽ ചില ശിഷ്യന്മാർ നബിയുടെ അടു ക്കലെത്തി. അവർ തങ്ങളുടെ കൈകൊണ്ട് അതിനെ തടുത്തു. ഹസ്റത്ത് അബൂത്വൽഹയായിരുന്നു കൂടു തലും തടുത്തത്. വാൾകൊണ്ടുള്ള ആക്രമണവും നടന്നു. സഹാബത്ത് അവിടെയും ഇവിടെയും ആയി പ്പോയ ഘട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുതന്നെ അതിനെ തടു ത്തു. എന്നാൽ, ശത്രുക്കൾ എറിഞ്ഞ രണ്ട് കല്ലുകൾ നബിയുടെമേൽ പതിക്കുകയും മുറിവേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അത്തരം ഘട്ടത്തിൽപോലും ശത്രു ക്കൾക്ക്, നബിയെ വധിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം നേടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമില്ലാതെ ഒരി ക്കലും നബി(സ)ന് രക്ഷപ്പെടാൻ സാധിക്കുമായി രുന്നില്ല. നബി(സ)യുടെ കല്പന പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കാത്ത കാരണത്താൽ, മുസ്ലിംകൾക്ക് നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അതിന്റെ ഫലം ഉണ്ടാ വേണ്ടിയിരുന്നതും അങ്ങനെതന്നെയായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ അന്തിമാഭിലാഷം പൂർത്തിയാക്കാ നുള്ള അവസരം എന്നിട്ടും അല്ലാഹു അവർക്ക് നല്കിയില്ല.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇവിടെ പറ ഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ നടന്ന സംഭ വത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ പറയുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്ക് തങ്ങളുടെ അംഗബലം കണ്ടപ്പോൾ, തങ്ങൾ വർദ്ധി ച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തയുണ്ടായി. പന്ത്രണ്ടായിരം ആളുകൾ അടങ്ങുന്ന സൈന്യമാണ്. തങ്ങളുടെമേൽ വിജയംവരിക്കാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക. ഈ

സൈന്യത്തിൽ പുതുവിശ്വാസിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ പുതുതായി വന്നവരിൽ ഈമാനിന്റെ ബലഹീനതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ആദ്യം നടന്ന ആക്രമണത്തിനുശേഷം പരാജയാവസ്ഥ ഉണ്ടാകാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അല്ലാഹു വീണ്ടും തന്റെ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് തന്റെ സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ആ മാറിയ പരിതസ്ഥിതിയെ വീണ്ടും മുസ്ലിംകൾക്ക് അനുകൂലമാക്കി.

ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ ആധിക്യമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയോ നിങ്ങളുടെ ശക്തിയോ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ലെന്നും സകല വിജയവും ഉണ്ടാകുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്താലാണെന്നും അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും തന്നോട് സഹായം ചോദിക്കണമെന്ന് മുസ്ലിംകളോട് പറയാനും അല്ലാഹു ആഗ്രഹിച്ചു. നബി(സ) തിരുമേനി ഇത് നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ തണലിൽ ശിക്ഷണം ലഭിച്ച പഴയ സഹാബിമാരും ഇത് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പുതിയതായി വന്നവർക്ക് ഇതറിയുമായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ചില ബലഹീന വിശ്വാസികളും ആ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കാരണം മക്ക വിജയം ഉണ്ടായയുടനെതന്നെയാണ് ഈ യുദ്ധമുണ്ടായത്. മിക്കവരുടേയും ഈമാൻ ഉറച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശിക്ഷണവും അവർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പലരും ഹൃദയംകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരുമായിരുന്നില്ല. നബി(സ) തിരുമേനി എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിനോടു ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ അവസ്ഥ നമുക്ക് ബദ്ർ യുദ്ധാവസരത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും; എങ്ങനെയാണ് അവിടന്ന് വിലപിച്ച് വിലപിച്ച് അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്തിരുന്നതെന്ന്. അവസാനം ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കർ(റ)ന് ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടിവന്നു- എന്തിനാണ് അങ്ങ് ഇത്രയധികം വിലപിക്കുന്നത്. എപ്പോഴും അങ്ങയെ സഹായിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലേ.

എന്തായാലും ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകളുടെ ഈമാന്റെ ബലഹീനത പ്രകടമായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലം നഷ്ടരൂപത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ കണ്ടു. നബി(സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് ഒരു നിവേദനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. നബി(സ)ന് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിൽ ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കെത്തന്നെ അവിടന്ന് ഓരോ യുദ്ധത്തിലും ദുആ ചെയ്തിരുന്നു. ദുആ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. യുദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോഴോ, എന്തെങ്കിലും സൈനികനടപടി ആവശ്യമായിവരുമ്പോഴോ അവിടന്ന് എപ്പോഴും ദുആ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഹസ്റത്ത് അനസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. നബി(സ) യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

അല്ലാഹുവേ! നീ തന്നെയാണ് എന്റെ ആശ്രയം. നീ തന്നെയാണ് എന്റെ സഹായി. നീ തന്ന കഴിവുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്.

അവിടന്ന് എപ്പോഴും ദുആ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ യുദ്ധത്തിൽ (ഹുനൈൻ) ബലഹീനരായ വിശ്വാസികളെക്കൊണ്ട് മുസ്ലിംകൾക്ക് നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു: (*9:25*)

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ
إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم
مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പല യുദ്ധരംഗങ്ങളിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് ഹുനൈൻ യുദ്ധ ദിവസവും. നിങ്ങളുടെ ആധിക്യം നിങ്ങളെ അഹംഭാവികളാക്കിത്തീർത്തപ്പോൾ. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് അത് (ആധിക്യം) പ്രയോജനമൊന്നും ചെയ്തില്ല. ഭൂമി വിസ്തൃതമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് അത് ഇടുങ്ങിയതായിത്തീർന്നു. പിന്നീട് നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പിൻവാങ്ങുകയാണുണ്ടായത്.

നിങ്ങളുടെ ആധിക്യമോ ചില പുതുവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിലുണ്ടായ അഹങ്കാരമോ നിങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല. ആ നേരത്ത് ആദ്യത്തെ ആക്രമണം ജയിച്ചിട്ടും പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചു. പക്ഷേ, എപ്പോഴുമെന്നപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായമാണ് പ്രയോജനപ്പെട്ടത്. കാരണം തന്റെ റസൂലിനോടും സത്യവിശ്വാസികളോടും ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തിലും, തുടർന്നും നടക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ വിജയമെല്ലാം എന്റെ സഹായവും നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ദുആയും കൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അത് ഞാൻ എപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു.

ഈ യുദ്ധത്തിലും അവസ്ഥ മാറുകയെന്നത് ആ സഹായത്തിന്റേയും ദുആയുടേയും ഫലമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി മുസ്ലിംകൾ അവസാനം

വിജയം വരിച്ചു. തുടർന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

പിന്നീട് അല്ലാഹു തന്റെ ദൂതനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള മനസമാധാനം ഇറക്കി. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളേയും അവൻ ഇറക്കുകയുണ്ടായി. അവിശ്വസിച്ചവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണ് അവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം.

ഈ വിജയം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്താലാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു മലക്കുകൾ മുഖേന മനസ്സുകളിൽ സമാധാനം ഇറക്കുകയും സഹായിക്കുകയുമായിരുന്നു. അത് ശത്രുക്കളും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഹാരിസ് ബിൻ ബദ്ർ വിവരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ നബി(സ)ക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനായി വന്നു. അവിടത്തെ എല്ലാ അനുചരന്മാരും തോറ്റ് ഓടിപ്പോയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹസ്റത്ത് അബ്ബാസ് ബിൻ അബ്ദുൽ മുത്തലിബും അബൂസുഫ്യാൻ ബിൻ ഹാരിസും(റ.ഹുമാ) ഓടിയിരുന്നില്ല. ഹുസൂർ(സ) ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്ത് ഞങ്ങളുടെ മുഖത്തേക്കെറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. ഓരോ മരവും കല്ലും ഞങ്ങളെ തിരയുന്നതായി തോന്നി. അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തേയും സൈന്യത്തേയും എതിരാളികളും കണ്ടു. മുസ്‌ലിംകളുടെ സൈന്യമല്ല മറ്റൊരു സൈന്യം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതായിട്ടും ആ സ്ഥലത്തുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളെല്ലാം അവർക്കെതിരായി നില്ക്കുന്നതായിട്ടും അവർക്കുതോന്നി- മണ്ണിന്റെ ഓരോ തരിയും, ഇലയും മരവുമെല്ലാം. ഇതായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിന്റെ കാഴ്ച.

നാലാമത്തെ സംഭവം ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞത്, നബി(സ)നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു യഹൂദ സ്ത്രീ നടത്തിയ ഗൂഢപദ്ധതിയാണ്. സത്യം വെളിപ്പെടാൻ അവൾ വിഷം കൊടുക്കണമായിരുന്നു. അതവൾ നബി(സ)ന് കൊടുത്തു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു സഹായം ചെയ്തു. ആ ഗൂഢപദ്ധതി വെളിപ്പെടുത്തി. നിവേദനത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: ഒരു യഹൂദി സർദാറിന്റെ സഹോദരി നബി(സ)ന് പാകം ചെയ്ത മാംസം കൊടുത്തു. അതിൽ നല്ലവണ്ണം വിഷം കലർത്തിയിരുന്നു. നബി(സ) ഇരുന്ന് അത് തിന്നാൻ തുടങ്ങി. സഹാബത്ത് ആദ്യം തിന്നാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അവിടന്ന് വായിൽ ഒരു കഷണമിട്ടപ്പോൾതന്നെ മനസ്സിലായി അതെന്താണെന്ന്. അത് തിന്നരുതെന്ന് എല്ലാവരേയും വിലക്കി. ആ യഹൂദ സ്ത്രീയെ വിളിച്ചുവരുത്തി. അവൾ അത് സമ്മതിച്ചു. പിന്നീട് ചോദിച്ചു. അങ്ങയോട് ആരാണിത് പറഞ്ഞത്? അവിടന്ന് ഇറച്ചിയിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അതാണെന്ന് പറഞ്ഞു. പിന്നീട് അവിടന്ന് ചോദിച്ചു. എന്താണ് നീ ഇതുകൊണ്ട് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. എന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ എന്തിനാണ് നീ ആഗ്രഹിച്ചത്. അവൾ പറഞ്ഞു. അങ്ങ് അല്ലാഹുവിന്റെ നബിയും റസൂലുമാണെങ്കിൽ, ഈ വിഷംകൊണ്ട് അങ്ങയ്ക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു താങ്കളെ സംരക്ഷിക്കും. ഇനി അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടും. എന്തായാലും ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ആ വിഷബാധ അല്പം നബി(സ)ന് ഏറ്റിരുന്നു. തൊണ്ടയിൽ അതിന്റെ അടയാളം അനുഭവപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു നബിയെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യമേതന്നെ അത് വിഷമാണെന്ന് അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. പിന്നീടുണ്ടാകേണ്ട തിക്തഫലത്തിൽനിന്നും നബി(സ)നെ രക്ഷിച്ചു.

അഞ്ചാമത്തെ സംഭവം ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞത്, അതും മഹത്തായ സംഭവമാണ്. കാലത്തിന്റെ രാജാവിന്നെതിരെ അല്ലാഹു എങ്ങനെയാണ് നബി(സ)നെ സഹായിച്ചത്. അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു.

യഹൂദികൾ ഒരിക്കൽ നബി(സ)യെക്കുറിച്ച് കിസ്റായോടു പരാതിപ്പെട്ടു. നബിയെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഗൂഢപദ്ധതികൾ അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അറേബ്യയിൽ ഒരു നബി ജനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അയാൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചുവരികയാണെന്നും ഒരുകാലത്ത് അങ്ങേയ്ക്കെതിരിലും അയാൾ യുദ്ധം ചെയ്യുമെന്നും രാജാവിനോട് അവർ പറഞ്ഞു. അയാൾ യമനിലെ ഗവർണ്ണർക്ക് കല്പന കൊടുത്തു. ഞാനിങ്ങനെ കേട്ടിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ ഉടനെ അയാളെ പിടിച്ച് എന്റെയടുക്കലേക്ക് അയക്കുക. ഗവർണ്ണർ രണ്ടാളുകളെ അയച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ അതിക്രമമൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നും, രാജാവിന് ചതിപ്പറ്റിയിരിക്കുകയാണെന്നും കിസ്റായ്ക്കെതിരെ അണിനിരക്കാൻ ഒരു ശക്തിയും അറബികൾക്കില്ലെന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. (ആ ശക്തി വരാൻ പോകുന്നുവെന്ന കാര്യം അയാൾക്കെന്തറിയാം.) അങ്ങനെ അവർ മദീനയിലെത്തി. നബി(സ)

തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് അവരോട് അവിടന്ന് ചോദിച്ചു. അവർ രാജാവിന്റെ സന്ദേശം കൊടുത്തു. താങ്കൾക്കെതിരിലുള്ള പരാതി രാജാവിന് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ താങ്കളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കാൻ അദ്ദേഹം കല്പനയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളോട് യമനിലെ ഗവർണർ, താങ്കളോട് അതിക്രമം ഒന്നും കാണിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു.

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ശരിതന്നെയാണ്, രണ്ടുമൂന്നുദിവസം കാത്തിരിക്കുക. പിന്നീട് ഞാൻ മറുപടി തരുന്നതാണ്. അവർ പറഞ്ഞു. ശരി. ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കാം. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം ഞങ്ങൾ പറയാം. താങ്കൾ മറുപടി പറയാതിരിക്കുകയും രാജാവ് താങ്കളുടെമേൽ ആക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്താൽ തെറ്റുധരിക്കരുത്. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, പിന്നെ അറബികൾക്ക് ഒരു രക്ഷയുമുണ്ടാകുകയില്ല. കാരണം അദ്ദേഹം ഇവിടെ നാശം വിതയ്ക്കും. വളരെ ശക്തനായ രാജാവാണ്. നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അത് സാരമില്ല. നിങ്ങൾ രണ്ടുദിവസം കാത്തിരിക്കുക. പിന്നീട് രണ്ടാം ദിവസം അവർ വന്നു. കാത്തിരിക്കാൻ അവിടന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. മൂന്നാം ദിവസവും അവർ വന്നു. എന്നാൽ അവിടന്ന് അതുതന്നെ പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും രാജാവ് തങ്ങളോട് ദ്വേഷ്യപ്പെടുമെന്നും അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ ഞങ്ങളോടൊപ്പം വരണമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: എന്റെ മറുപടി നിങ്ങൾ കേട്ടുകൊൾക, ഇന്ന് രാത്രി, എന്റെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ കൊന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെനിന്ന് മടങ്ങിപ്പോകുക. നിങ്ങളുടെ ഗവർണ്ണറേയും ഈ വിവരം അറിയിക്കുക.

അവർ പോയി ഗവർണ്ണറോട്, നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞ മറുപടി കേൾപ്പിച്ചു. ഗവർണ്ണർ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇറാനിലെ രാജാവിന് ഈ മറുപടിയാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളും കാത്തിരിക്കുക. അങ്ങനെ അവർ കാത്തിരുന്നു. 10,12 ദിവസം കഴിഞ്ഞ്, കപ്പൽ അവിടെ വന്നണഞ്ഞപ്പോൾ വാർത്തയെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കാൻ ഗവർണ്ണർ ആളെ പറഞ്ഞുവിട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു: ഒരു കപ്പൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിലുള്ള പതാക ആദ്യത്തെ രാജാവിന്റേതല്ല. വേറൊരുതരം പതാകയാണ്. ഇതുകേട്ടുടനെ എത്രയുംവേഗം രാജാവയച്ച ദൂതന്മാരെ കൂട്ടിവരാൻ ഗവർണ്ണർ ആളെ അയച്ചു. സന്ദേശവാഹകർ ഗവർണ്ണറുടെയടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. രാജാവ് ഒരു കത്ത് താങ്കൾക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം കത്ത് നോക്കിയപ്പോൾ അതിലെ മുദ്രയും വേറെ രാജാവിന്റേതായിരുന്നു. കത്ത് തുറന്നപ്പോൾ, രാജാവ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. ആദ്യത്തെ രാജാവിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി രാജ്യം നശിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഇന്ന രാത്രി ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഉപവിഷ്ഠനായിരിക്കുന്നു.

നബി(സ) തിരുമേനി, ഇന്നുരാത്രി എന്റെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ വധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ ആ രാത്രി തന്നെയായിരുന്നു അത്. എല്ലാവരിൽനിന്നും അനുസരണപ്രതിജ്ഞ വാങ്ങാനും പുതിയരാജാവ് അതിലെഴുതിയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ രാജാവ് അറേബ്യയിലെ ഒരാളെ പിടിക്കുന്നതിനായി കല്പിച്ചിരുന്നു. ആ കല്പന കാലഹരണപ്പെടുത്തുക എന്നും എഴുതിയിരുന്നു. ഈ വിവരം കണ്ടിട്ട് ഗവർണ്ണറുടെ മനസ്സിന് നബി(സ) തിരുമേനിയുമായി പെട്ടെന്ന് ഒരു ബന്ധമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ആദരയുക്തമായ ഒരു ഭയം (റുഅ്ബ്) അടുഭവപ്പെട്ടു. അതോടെ അദ്ദേഹം മുസൽമാനായെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഇത്തരം നിരവധി സംഭവങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നബി(സ) തിരുമേനിയെ എപ്പോഴും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. എന്നാൽ, അവിടന്ന് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ കുമ്പിട്ടുകൊണ്ട്, അവന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോ ചുവടിലും അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്തു.

ഹസ്റത്ത് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനി പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ രക്ഷിതാവേ! എന്നെ സഹായിച്ചാലും എനിക്കെതിരിൽ ശത്രുവിനെ സഹായിക്കരുതേ. എനിക്ക് വിജയം നല്കിയാലും. എനിക്കെതിരിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് വിജയം നല്കരുതേ. മാപ്പിന്റെ അറകൾ എനിക്കനുകൂലമായി മാറ്റേണമേ, എനിക്കെതിരിൽ മാറ്റാതിരിക്കേണമേ. എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നല്കിയാലും. എനിക്കുവേണ്ടി സന്മാർഗ്ഗം ഒരുക്കിത്തന്നാലും. അതിനെ ലംഘിക്കുന്നവന്റെമേൽ എനിക്ക് വിജയം നല്കിയാലും.

ഈ ദുആ നബി(സ) തിരുമേനി സാധാരണ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സമ്മേ

ളിച്ചിരിക്കുന്ന ദുആയാണിത്. എല്ലാവരും ഈ ദുആ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: അല്ലാഹുതആല വിശുദ്ധഖുർആനിൽ ഒരു സൂറത്ത് അയച്ചുകൊണ്ട് റസൂലുല്ലാഹി(സ)ന്റെ ഔന്നത്യവും നിലയും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ സൂറത്താണ് ***അലംതറ കയ്ഫ ഫഅല റബ്ബുക്ക ബി അസ്ഹാബിൽ ഫീൽ***. നബി(സ) തിരുമേനി വിഷമങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് ഈ സൂറത്തിറങ്ങിയത്. അല്ലാഹു ആ അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കുന്നവനും പിന്തുണ നല്കുന്നവനുമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നബി(സ)യെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. ഇതിൽ ഒരു മഹത്തായ പ്രവചനമുണ്ട്. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ആ ആനയുടെ ആളുകളുമായി എങ്ങനെ പെരുമാറിയെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ? അതായത്, അവരുടെ കുതന്ത്രം കൊണ്ട് അവരെതന്നെ എറിഞ്ഞു. ചെറിയ ചെറിയ മൃഗങ്ങളെ അവരെ കൊല്ലുന്നതിനായി അയച്ചു. ആ മൃഗങ്ങളുടെ കൈയിൽ തോക്കുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നത് മണ്ണായിരുന്നു. ചുട്ട കളിമണ്ണിനാണ് സിജ്ജീൽ എന്നുപറയുന്നത്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ, അല്ലാഹുതആല നബി(സ)യെ കഅ്ബ മന്ദിരം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആനയുടെ ആളുകളുടെ സംഭവം വിവരിച്ചുകൊണ്ട്, നബി(സ) തിരുമേനിക്കുണ്ടാകുന്ന വിജയത്തേയും പിന്തുണയേയും സഹായത്തേയും കുറിച്ച് പ്രവചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതായത്, അവിടന്ന് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികളെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഗൂഢപദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നവരേയും പ്രയത്നിക്കുന്നവരേയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹു അവരുടെ പ്രയത്നത്തേയും പരിശ്രമത്തേയും അവരുടെമേൽതന്നെ മറിക്കുന്നതാണ്. വലിയ സാധനങ്ങളുടെ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല; ആനയുടെ ആളുകളെ പക്ഷികൾ നശിപ്പിച്ചതുപോലെ ഈ പ്രവചനം ഖിയാമത്തുന്നാൾവരെ നിലനില്ക്കും. ആനകളുടെ ആളുകൾ എപ്പോഴെങ്കിലും എഴുന്നേറ്റാൽ അപ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി, അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ നിലംപൊത്തിക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹുതആല അവസരം ഒരുക്കുന്നതാണ്."

അതുകൊണ്ട് ആ സഹായം നല്കിയനുഗ്രഹിക്കാൻ അല്ലാഹു ഇക്കാലത്ത് നബി(സ)യുടെ സത്യസന്ധനായ പ്രേമി ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ)നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മുഖേന അല്ലാഹു സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും ഇൻശാഅല്ലാഹ്. നമ്മുടെ ജോലി, അല്ലാഹുവിന്റെ പിന്തുണയും സഹായവും തേടിക്കൊണ്ട് ഈമാൻ ദൃഢതരമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതാണ്. നബി(സ) തിരുമേനിയോട് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാഗ്ദാനത്തെ, നമ്മുടെ അഹങ്കാരവും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും കാരണത്താൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയുന്നവരാകരുത്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ആ വിജയം കാണാതിരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടാകരുത്. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയംപോലും നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകരുത്.

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ നബി(സ)യുടെ സത്യസന്ധനായ ദാസൻ എന്ന നിലയിൽ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോട്, അല്ലാഹു ചെയ്ത സഹായവാഗ്ദാനം പൂർത്തിയാകുന്നത് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണാൻ നമുക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. അത് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരട്ടെ.

Khuthba
Hadhrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifathul Masih V
on 23.6.2006 at Baithul Futuh, London

Translated by: Muhammad Ismail, Alleppey
0497 2702562; Mob: 94466 56123
Page Layout & Typeset: BRB, Kannur
Published by: Majlis Khuddamul Ahmadiyya, Kerala
Web: www.alislam.org